

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/196/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113221229
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113221229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Karadžičova 8, Bratislava, proti odporkyni: W. J., nar. XX.XX.XXXX, O. XXX, o zaplatenie 380,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 19C 564/2013-54 zo dňa 2. júla 2014 vo výroku I. - o určení, že zmluvná podmienka je ako neprijateľná neplatná, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku I. - o určení, že zmluvná podmienka je ako neprijateľná neplatná vrátane závislého výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Odporkyni sa právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd výrokom I. určil, že zmluvná podmienka uvedená v dodatku k zmluve o pripojení v bode 4 Dodatku v znení: "V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku", je ako neprijateľná neplatná. Výrokom II. odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 181,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2,58 eur od 12.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 107,45 eur od 12.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 71,67 eur od 12.08.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku III. vo zvyšku súd návrh zamietol a výrokom IV. o trovách konania vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 488, 544, § 52 ods. 1, 2, 53 ods. 1, 2, 3, 5, 11, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, článkom 3 bod 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS, § 153 ods. 3, 4 O.s.p. a vecne tým, že v danej veci sa súd zaoberal preskúmaním zmluvy (spotrebiteľskej), ktorú uzavrel odporca s právnym predchodcom navrhovateľa (spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s.), a to z pohľadu aplikácie spotrebiteľského práva, a dospel k záveru, že záväzok odporcu (ako spotrebiteľa) zaplatiť právnemu predchodcovi navrhovateľa zmluvnú pokutu vo výške 199,- eur, ktorý je uvedený v bode 4 Dodatku, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a ako taký je tento záväzok neplatný. Pokiaľ by totiž súd vyhovel žalobe na zaplatenie zmluvnej pokuty, bol by porušený princíp proporcionality uplatňovaný v súkromnom práve, navyše by došlo k porušeniu zákona, nakoľko podľa čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom

zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok; miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ (s účinnosťou od 1.1.2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka). Zmluvná pokuta plní funkciu paušalizovanej náhrady škody a je aj sankciou pri neplnení zmluvných povinností. V danom prípade poskytovateľ služby ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené (formulár) a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu nijakým spôsobom ovplyvniť, zmluvná pokuta za porušenie časového záväzku 24- mesačnej doby viazanosti i výška zmluvnej pokuty neboli individuálne dojednané zmluvné podmienky. Súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute ako neprimeranej zmluvnej podmienke je neplatné, a potom z neplatnej zmluvnej podmienky nemohlo vzniknúť navrhovateľovi (jeho právnomu predchodcovi) právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť, preto súd nárok navrhovateľa z titulu uplatňovanej zmluvnej pokuty zamietol. Vo zvyšku nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby súd návrhu vyhovel, keď mal preukázaný skutkový stav tvrdný navrhovateľom, zaviazal odporcu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 181,70 eur. Nakoľko odporca nezaplatil pohľadávku navrhovateľa v lehote splatnosti jednotlivých faktúr, navrhovateľ má právo na úrok z omeškania, ktorý si uplatnil v súlade s citovaným zákonným ustanovením, keď výška úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky v období od 13.5.2009 do 12.4.2011 bola 1,00 %, preto súd i v tejto časti návrhu vyhovel. Úrok z omeškania súd navrhovateľovi priznal dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých faktúr. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., tak, že účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania, nakoľko ich úspech a neúspech bol porovnateľný (úspech navrhovateľa bol v rozsahu 47,73 %; úspech odporkyne bol v rozsahu 52,27 %).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu z odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a) a f) O.s.p. čo do výroku č. I., ktorým súd prvého stupňa určil, že zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty uvedená v ustanovení bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 12.06.2010 uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je neplatnou z dôvodu neprijateľnosti a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že zmluvná podmienka dojednaná v ustanovení bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 02.06.2010 nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je teda platným zmluvným dojednaním prípadne, alternatívne na základe § 221 ods. 1 O.s.p. žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, ktorým súd prvého stupňa určil, že zmluvná podmienka dojednaná ustanovením bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 02.06.2010 je neprijateľnou podmienkou. S rozhodnutím súdu prvého stupňa o dojednaní zmluvnej pokuty za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti odvolateľ nesúhlasí. Navrhovateľ si uplatňoval právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 199,- eur z titulu porušenia bodu 1 písm. b) dodatku k zmluve o pripojení t.j. porušenie povinnosti žalovaného riadne a včas platiť cenu služieb a teda porušenie záväzku doby viazanosti 24 mesiacov odporcom v zmysle ustanovenia bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 02.06.2010. Zmluvná pokuta dojednaná medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola dojednaná v súlade s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bola dojednaná písomne s uvedením výšky zmluvnej pokuty a dojednanie o zmluvnej pokute je dojednaním individuálnym. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom upraveným zákonom a nárok na jej zaplatenie vznikol z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností odporcom, konkrétne neplatenie dohodnutej ceny za poskytnuté využité služby a porušenie záväzku doby viazanosti. Dojednanie zmluvnej pokuty s odporcom bolo dojednaním individuálnym a preto ani prípadná aplikácia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k dojednanej zmluvnej pokute by neprichádzala do úvahy. V prípade odporcu súd len vyhovel jeho žiadosti o uzavretie zmluvy o pripojení s cenovými výhodami v podobe zvýhodnenej ceny mesačného paušálneho poplatku služby Relax 60+, čomu zodpovedná protizáväzok v podobe 24 mesačnej dohodnutej doby viazanosti užívať program služieb podľa seba 7 zabezpečený zmluvnou pokutou. Zmluvná pokuta nespôsobuje ani značnú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami. Zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu podľa odvolateľa nevyplýva povinnosť zaťažovať zmluvnou pokutou obe zmluvné strany pre prípad jej riadneho dojednania v zmluve, pričom poukázal na záver vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu v SR spis. zn. 4Obdo 4/99.

Zdôraznil, že navrhovateľ si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o pripojení plnil riadne a včas, odporcovi sprístupnil služby v zmysle zmluvných dojednaní a tiež odporcovi poskytol benefit v podobe poskytnutia programu služieb „balíček 0,06 celý deň“ oprávňujúci užívanie na volanie za zvýhodnenú cenu 0,06 eur za/1 min. bližšie špecifikovaný v článku 1 písm. c) dodatku k zmluve o pripojení,

čomu zodpovedá protizávazok v podobe 24 mesačnej doby viazanosti, ktorý odporca preukázateľne porušil, čomu zodpovedá protizávazok v podobe viazanosti a benefit v podobe poskytnutia prenosného kupónu Paušál pre blízkeho oprávňujúceho jeho držiteľa na poskytnutie zvýhodnenej ponuky služieb bližšie špecifikovaných v ustanovení článku 1 písm. d) dodatku k zmluve o pripojení, čomu zodpovedal protizávazok v podobe 24 mesačnej doby viazanosti, ktorý odporca preukázateľne porušil, čomu zodpovedná protizávazok v podobe viazanosti. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi benefity v podobe akciových cien volania pri využívaní služby podľa SEBA 7 benefit v podobe poskytnutia programu služieb „balíček 0,06 celý deň“ oprávňujúci užívanie na volania za zvýhodnenú cenu 0,06 eur/1 min. a benefit v podobe poskytnutia prenosného kupónu paušál pre blízkeho oprávňujúceho jeho držiteľa na poskytnutie zvýhodnenej ponuky služieb. Odporca mal možnosť uzavrieť dodatok k zmluve o pripojení bez doby viazanosti a bez benefitov, bez zmluvnej pokuty. Dojednanie o zmluvnej pokute tak zodpovedá individuálnemu dojednaniu a preto takto dojednanú zmluvnú podmienku nie je možné označiť za neprimeranú. Poukázal na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odporca dal prednosť výhodnejším cenám volania, čomu zodpovedá protizávazok odporcu spočívajúci v 24 mesačnej dobe viazanosti, ktorý odporca preukázateľne porušil a odporca v pozícii priemerného spotrebiteľa si musel byť vedomý následkov prípadného porušenia zmluvných povinností. Odporca napriek tomu, že zmluvné pripojenie, resp. dodatok k nim uzavrel 02.06.2010, záväzok platiť cenu služieb riadne a včas počas doby viazanosti 24 mesiacov porušil, nakoľko do omeškania sa dostal za zaplatenie faktúr už v mesiaci august 2010 za služby poskytnuté v období od 22.06.2010 do 21.07.2010, následne neplatil ani ďalšie faktúry. Právny predchodca navrhovateľa svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy o pripojení riadne dodržal, pričom to bol práve odporca, ktorý si svoje povinnosti neplnil a zmluvu porušil. Nezaplatenie ani len minimálnej fakturovanej ceny za poskytnuté služby pri záväzku doby viazanosti malo za následok vznik povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi dojednanú zmluvnú pokutu, ktorú v takomto prípade nie je možné označiť za neprimeranú pri náležitom a riadnom posúdení všetkých okolností, ktoré viedli právneho predchodcu navrhovateľa k vyúčtovaniu zmluvnej pokuty. V prípade označenia dojednanej zmluvnej podmienky za neprijateľnú podmienku sa vlastne vytvára neudržateľný stav, kedy súdna ochrana je poskytovaná nezodpovednému a ľahkovážnemu spotrebiteľovi na úkor poctivého dodávateľa. Uplatnenú zmluvnú pokutu považuje odvolateľ za preukázané porušenie zmluvnej povinnosti odporcu za spravodlivú, primeranú a plniacu si svoj účel. Záverom odvolateľ poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove pod spis. zn. 9Co 31/2012 zo dňa 19.03.2013. Súd prvého stupňa vopred neoznámil posudzovanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, čím sa navrhovateľovi ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. V prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa o zamietnutí nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, bolo vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z úradnej moci nadbytočné. Vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky má význam iba za predpokladu, ak by túto zmluvnú podmienku bol dojednal priamo navrhovateľ a malo by to význam v tom smere, aby pre neho platil zákaz jej ďalšieho používania. Zároveň si odvolateľ uplatnil aj náhradu trov tohto konania.

Odporkyňa odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania vecne správny.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v dodatku k zmluve o pripojení v bode 4 Dodatku v znení: "V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku", je ako neprijateľná neplatná.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom tvrdeného nároku, ktorý v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i

vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov prvostupňového súdu odchyliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Odvolateľ v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa nebol už vysporiadal súd prvého stupňa.

Aplikáciou ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd vyjadruje nielen svoj záver, že napadnuté rozhodnutie a jeho odôvodnenie považuje za vecne správne, ale zároveň (i keď bez výslovného vyjadrenia) aj záver, že námietky vznesené účastníkom konania v odvolaní nie sú dôvodné, právne významné, alebo spôsobilé spochybniť správnosť záverov uvedených v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Navrhovateľ svojim návrhom doručeným súdu dňa 09.08.2013 žiadal súd, aby odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 380,70 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovak Telecom, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 03.10.2012 bola pohľadávka voči odporcovi z titulu nezaplatených dlžných faktúr vo výške dlžnej istiny 380,70 eur s príslušenstvom postúpená navrhovateľovi. Vzhľadom na to navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje právo na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v sume 181,70 eur ako aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 199 eur, vyúčtovanej vo faktúre číslo 7103892690 z titulu porušenia ustanovenia bodu 4 Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 02.06.2010.

Pokiaľ ide o uplatnenú zmluvnú pokutu navrhovateľ dôvodil, že táto bola dojednaná medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom platne v súlade s ustanovením § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka v písomnej forme, s uvedením výšky zmluvnej pokuty, pričom dojednanie o zmluvnej pokute je dojednaním individuálnym. Z ustanovenia bodu 4 dodatku ku zmluve o pripojení zo dňa 02.06.2010 podľa jeho názoru jednoznačne vyplýva porušenie zmluvných povinností odporcu vyplývajúcich mu zo záväzkovo-právneho vzťahu založeného predmetnou zmluvou má za následok vznik práva navrhovateľa, respektíve jeho právneho predchodcu na zaplatenie dojedanej zmluvnej pokuty.

V danom prípade niet sporu o tom, že právny vzťah účastníkov bol založený zmluvou o pripojení a jej Dodatkom zo dňa 02.06.2010 medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom a bolo dôvodné naň aplikovať zákon č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách právne ako aj normy spotrebiteľského práva ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu tak, ako postupoval súd prvého stupňa, ktorý v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto využijúc postup podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti.

Súd prvého stupňa vo výroku rozsudku určil, že zmluvná podmienka uvedená v dodatku k zmluve o pripojení v bode 4 Dodatku v znení: "V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku", je ako neprijateľná neplatná.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p. súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa odseku 4 tohto ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané

finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Ustanovenie § 153 ods. 3 O.s.p. vychádza z článku 6 Smernice 93/13/ES z 5. apríla 1993 o neprimeraných, nečestných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a zároveň rešpektuje rozsudok in Joined cases C-240/98 to C-244/98. Podľa nich sa účinná ochrana spotrebiteľa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc z úradnej povinnosti zhodnotiť neprijateľné podmienky.

Zákonodarca v citovanom ustanovení umožňuje súdu v spore zo spotrebiteľskej zmluvy vysloviť aj bez návrhu neprijateľnosť niektorej z podmienok použitých v spotrebiteľskej zmluve, teda súd je k tomu oprávnený bez ohľadu na to, na ktorej procesnej strane spotrebiteľ vystupuje. Podľa názoru odvolacieho súdu však súd ex offa nemôže začať konanie o vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale tak môže urobiť iba v prebiehajúcom spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Z ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú alebo keď neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného súdneho rozhodnutia, v ktorom súd na základe žaloby podanej spotrebiteľom alebo dodávateľom rozhodoval o nároku spotrebiteľa, ktorý vyplýva alebo je odvodený od takejto podmienky. Podmienkou aplikácie citovaného ustanovenia je, že ide o zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorý je založený štandardnou (adhéznou) zmluvou, pri ktorej dodávateľ opakovane používa na dojednanie zmluvy so spotrebiteľmi rovnaké štandardizované obchodné podmienky, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, Bratislava ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, zo dňa 03.10.2012 súd zistil, že navrhovateľ sa stal vlastníkom pohľadávok spoločnosti Slovak Telekom, a.s. voči odporcovi, ktoré sú predmetom tohto konania. Posúdenie záväzkového vzťahu medzi odporcom a spol. Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. bolo potrebné z toho dôvodu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03.10.2012 medzi postupcom a postupníkom. Postúpenie pohľadávky malo za následok, že navrhovateľ vstúpil do práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení ako dodávateľom. Postupca postúpenú pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými stratil. Postupník, t.j. navrhovateľ nadobudol pohľadávku aj so všetkými námietkami, ktoré možno proti nej uplatniť. K týmto námietkam môžu pribudnúť aj iné námietky, vzniknuté z nového pomeru medzi dlžníkom a novým veriteľom. Následne potom nemožno dospieť k zhodnému právnomu názoru vyjadrenom navrhovateľom v odvolaní, že navrhovateľ ako postupník nemá postavenie dodávateľa v zmysle právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv. Podľa názoru odvolacieho súdu, vzhľadom ku skutočnosti, že navrhovateľ vstúpil do práv a povinností postupcu a nedošlo k zániku pôvodne uzavretej zmluvy zo dňa 08.07.2010, posúdenie zmluvy uzavretej s odporcom sa nezmenilo, ide o spotrebiteľskú zmluvu a navrhovateľa je potrebné považovať za dodávateľa.

Súd prvého stupňa v preskúmvanej veci výrok napadnutého rozsudku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve riadne odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v závislom výroku o náhrade trov konania, ktorý osobitne odvolacími dôvodmi napadnutý nebol, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal napriek tomu, že bola v odvolacom konaní úspešná, a to z dôvodu, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne nevznikli.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.